

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 21 lipca 2005 r.

W sprawie C-349/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 77/799/EWG — Wzajemna pomoc właściwych władz — Dziedzina podatku VAT i podatków akcyzowych — Niepełna transpozycja — Terytorium Gibraltaru)

(2005/C 217/16)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-349/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 7 sierpnia 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: R. Lyal) popierana przez **Królestwo Hiszpanii** (pełnomocnik: N. Díaz Abad) przeciwko **Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej** (pełnomocnicy: K. Manji oraz R. Caudwell, wspierani przez D. Wyatta, QC), Trybunał (wielka izba) w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta i A. Borg Barthet, prezesi izb, R. Schintgen, N. Colneric (sprawozdawca), S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, G. Arestis, M. Ilešič, J. Malenovský i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 21 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Nie stosując na terytorium Gibraltaru w dziedzinie podatku VAT oraz podatków akcyzowych dyrektywy Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w zakresie podatków pośrednich i bezpośrednich, zmienionej dyrektywami Rady 79/1070/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. oraz 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy Traktatu WE.

2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 4.10.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 7 lipca 2005 r.

w sprawie C-364/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 84/360/EWG — Zanieczyszczenie powietrza — Zakłady przemysłowe — Elektrociepłownia)

(2005/C 217/17)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-364/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 22 sierpnia 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: G. Valero Jordana i M. Konstantinidis) przeciwko Republice Greckiej (pełnomocnik: E. Skandalou), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (sprawozdawca), P. Kūris i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 7 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie określając polityk ani strategii w celu stopniowego przystosowania do najlepszych dostępnych technologii bloków turbin parowych i bloków turbin gazowych elektrociepłowni Dimosia Epicheirisi Ilektrismou (publicznego przedsiębiorstwa energetycznego), znajdującej się w Linoperamacie na Krecie, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 13 dyrektywy Rady 84/360/EWG z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie zwalczania zanieczyszczeń powietrza z zakładów przemysłowych.

2. Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

WYROK TRYBUNAŁU

(¹) Dz.U. C 251 z 18.10.2003.

(piąta izba)

z dnia 7 lipca 2005 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 21 lipca 2005 r.

w sprawie C-370/03 Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(EFOGR — Skutki finansowe, które należy wywieść w ramach rozliczania rachunków wydatków [przezeń] finansowanych)

(2005/C 217/18)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-370/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 27 sierpnia 2003 r., Republika Grecka (pełnomocnicy: G. Kanellopoulos i V. Kontolaimos) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: M. Condou-Durande, wspierana przez N. Korogiannakisa), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Löhmus i A. Ó Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 21 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji nr 2003/481/WE z dnia 27 czerwca 2003 r. w sprawie skutków finansowych, które w pewnych przypadkach popełnienia nieprawidłowości przez podmioty gospodarcze należy wywieść w ramach rozliczania rachunków wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), w części, w jakiej decyzja ta dotyczy kwoty 14 272 278 GRD (41 884,90 EUR) określonej w jej załączniku I zatytułowanym „Nieściągalne kwoty obciążające budżet Państwa Członkowskiego”.

2) Każda ze stron ponosi swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 251 z 18.10.2003

w sprawie C-373/03 Ceyhun Aydinli przeciwko Land Baden-Württemberg (¹) (wniosek Verwaltungsgericht Freiburg o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Stowarzyszenie EWG-Turcja — Swobodny przepływ pracowników — Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Artykuły 6 i 7 — Wyrok skazujący — Kara pozbawienia wolności — Wpływ na prawo pobytu)

(2005/C 217/19)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 373/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgericht Freiburg (Niemcy) postanowieniem z dnia 12 marca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 5 września 2003 r., w postępowaniu: Ceyhun Aydinli przeciwko Land Baden-Württemberg, Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, R. Schintgen (sprawozdawca) i P. Küris, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 7 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Obywatel turecki, który korzysta ze swobodnego dostępu do dowolnej pracy najemnej na podstawie art. 7 akapit pierwszy tiret drugie decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia wydanej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, nie traci tego uprawnienia ani z powodu długotrwałej nieobecności na rynku pracy spowodowanej nawet kilkuletnim pozbawieniem wolności i następującym po nim długotrwałym leczeniem odwykowym, ani ze względu na okoliczność, że w chwili wydania decyzji o wydaleniu był on już pełnoletni i nie zamieszkiwał już wspólnie z pracownikiem tureckim, od którego wywodził swoje uprawnienia, lecz usamodzielniał się i prowadził życie niezależne od tego pracownika.

(¹) Dz.U. C 21 z 24.01.2004